

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr 6923	Intern Journal nr 	Internt arkiv nr 	Rapport lokalisering 	Gradering
Kommer fra ..arkiv Elkem Skorovas AS	Ekstern rapport nr 	Oversendt fra Elkem Skorovas AS	Fortrolig pga 	Fortrolig fra dato:

Tittel

Notater fra geologisk kartlegging ved Indre Gåstjern, Meråker 1969

Forfatter

Heimli, Per

Dato År

14.08 1969

Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)

Elkem Skorovas AS

Kommune

Meråker

Fylke

Nord-Trøndelag

Bergdistrikt

1: 50 000 kartblad

17211,17214

1: 250 000 kartblad

Trondheim

Fagområde

Geologi

Dokument type

Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt)

Ramfjell Grube
Fongen
Mandfjell Grube

Råstoffgruppe

Malm/metall

Råstofftype

Cu,Zn

Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse

Beskrivelse av Områdene rundt Ramfjell Grube, Ramskaret og grensen mellom Fongen-gabbroen og sedimentene i øst, med referanse til utførte Minigun-målinger.

Utgående til malmen kan følges 75-100 meter sørover. synes som mineralisering er knyttet til en rusten kvartsittsone.

Det er referert til grønnskifre og enkalksone lengere øst. Grensen mellom Fongengabbroen og sedimentene er meget diffus i Ramskaret men en mengde gabbrolinser i sedimentene. Store og små partier med rust opptrer. Dagbok II gir flere opplysninger, også om Mandfjell Grube

NOTATER FRA GEOLOGISK KARTLEGGING VED INDRE GÅSTJERN'
MÅRÅKER 1969.

Kartleggingen ble utført hovedsakelig i tiden 22/7 - 1/8 -69. Det ble benyttet de samme flyfotos som T.E. Lynneberg kartla på i 1967, nemlig serie 1235, M28 og M 30. For å unngå rot har jeg fortsatt den nummereringen som er på fotoene fra før. Således blir det første plottepunktet lok. nr. 38.

-----0-----

Ramfjell Grube (M28/1235)

M.h.t. målingene med Minigun henvises til O. Tyldum. Når det gjelder skisser til gruva henvises til N.G.U. publ. nr. 129. p.p. 153-157.
Sjakt 3: Her ligger malngangen helt ned mot bakken i skråsjakta slik at en ikke får inntrykk av geologien i ligg av malmen.

Selve malngangen er sterkt forvitret og vanskelig å prøveta og en får bedre inntrykk av type malm fra stoffene på veltene utenfor.

Disse stoffene viser mest magnetkis med noe kopperkis. Kan minne svært meget om malmen fra Langesund Grube ved Fossvatnet. Selve geologien rundt sjaktåpningene er godt beskrevet i NGU 129.

Ca. 50 - 100 m SV for gruvas sydligste synk, mister bergarten sitt "rolige" preg (M28/38). Her sees kraftig folding fra cm-skala opptil størrelses-orden flere 10-meter. Bergarten er ikke en ren kvartsitt, med en mer sandig variant med mørke leirskiferbånd. Skifriheten følger stort sett lagdelingen, men enkelte steder finnes mindre divergenser.

Rustsonen fra selve gruva følges 75-100 m sydover før den forsvinner. Nordover for gruva er imidlertid rustsonen lengere og mer markert. Den smalner av mot en gammel rask ved lok. 53, men kommer meget sterkt igjen ved lok. 54. Her har den en bredde på ca. 60 m fra kvartsittens ligg-side og inn mot midten av kvartsittthorisonen. Dette området består av en mengde rustsoner, hver på 2-3 meters bredde. Det er observert 4 mindre rasker som er skutt ut på for skjellige steder.

Den største benken med mineralisering har en mektighet på ca $\frac{1}{2}$ m med tildels god kopperimpregnering i kvartsitt.

Det generelle inntrykk en får av disse mineraliserte gangene er at de er svært jevne i bredden, nærmest undulende. En har i samme området observert enkelte bånd med grafitt skifer som holder svak avveikis-impregnasjon.

Ca. 150 m nord for lok. 54 går hele kvartsittsonen ned i en myr, og rustutviklingen taper seg raskt mot dette stedet. Rusten er ikke observert noe sted lengere nord for dette langs kvartsittens liggrense.

Mellom lok. 54 og 55, i bergarten langs kvartsittens hengrense (vest for kvartsitten), sees tildels kraftig rustutvikling som kan følges

nordover langs Ramfjellet. Et par Minigunprofiler er ført over denne rusten, uten at det ga nevneverdige utslag. Det har heller ikke vært mulig å bestemme rustens opprinnelse. Sannsynligheten taler midlertid for at det er en "grafittforurensning" som gir denne rusten.

M.h.t. kvartsitten nordvestover fra Ramsjøen og bergarten på vestgrensen må det nevnes at den litologiske grensen som er markert langs knusningssonen kan virke noe tvilsom sine steder. Dette fordi bergarten på vestsiden ofte har et utpreget kvartsittisk utseende (se stuff 43). Et tynnslip vil kunne klargjøre dette spørsmålet. Kvartsittens østgrense synes derimot å være helt klar, også litologisk. Det er desverre ikke blitt tid til å gå opp kvartsittens grenser opp til Rotla i nord.

Mot syd er kvartsitten fulgt til et stykke syd for Ramsjøen, hvor det går under overdekning.

Området øst for Indre Gåstjern.

Grønnskiferen som kiler ut rett SØ for Gåstjern, må her betraktes som noe usikker p.g.a. kraftig overdekning, ned mot den store myra.

Det store grønnskiferbeltet over Løddalsjøene er kartlagt videre sydover langs Løddelja. I syd går fjellet ned i myr og kvartære avsetninger. Grønnskiferen kan muligens finnes igjen på Finnkojhøgda (ved dammen).

Foto N30/1235 :

Kalksonen ved lok. 61 står steilt med strøkretning 145°. Kalken er til sine steder meget rik på Fuchsitt. Fyllitten på begge sider har samme strøkretning som kalken.

I kalkens fortsettelse finnes mektige innleiringer av fyllitt (ved lok. 35 og 62), mens de rene kalkbankene som finnes her har samme karakter som kalken ved lok. 61. Det har ikke vært mulig å følge kalken syd for lok. 37.

Den kvartsittiske banken som er godt utviklet ved lok. 63., spaltes meget fort opp mot syd og går over til en mer fyllittisk gråvakkevariant.

Den kvartsitten som tidligere er kartlagt NØ for Løddalsjøene, er ført videre sydover. Ved lok. 67 stikker den opp som en markert rygg. Kvartsitten er mørk grå og har et stort innhold av biotitt(?). Ved Gåstjern (lok. 68) går kvartsitten gradvis over i en meget skjiftig variant og blir sterkt oppblandet med fyllitten. En senere undersøkelse i nord (ved Gåselva og Mannseterbakken) tyder på at det samme skjer her. I et hvertfall ligger kvartsitten her som en mengde banker i sericittfyllitten, men om disse kvartsittbankene fortsetter videre nordover er ikke klarlagt.

Ramskaret. (Foto N28/1235)

Grensen mellom Fongegabbroen og de østenforliggende sedimenter er meget diffus langs Ramskaret (lok. 52). En mengde ganger og linser av gabbro ligger i sedimentene som har en meget komplisert tektonikk.

Selve gabbroen har en noe varierende struktur og kornstørrelse. Enkelte steder er den meget rik på hornblende, andre partier består av en helt lys variant, muligens en anortositt. Denne siste ligger som veldefinerte, parallelle plater i gabbroen. Dette gir massivet en tydelig lagdelt karakter, med SF 5⁶/25V.

Et annet karakteristisk trekk ved Fongen sett fra denne siden, er forekomsten av større og mindre partier med rust. Noen få slike rustpartier er blitt nærmere undersøkt øverst i Ramskaret, rundt lok. 52.

Det er til dels svært vanskelig å komme inn til ufovitret fjell, og en har vært nødt til å skyte opp en del partier.

Her er også gått en del profiler med Minigun (se foto M28/1235 - III)

I de fleste av stoffene som er tatt finnes impregnasjoner av kopper- og magnetkis, tildels også noe magnetitt. Nærmere beskrivelse: Se dagbok II.

-----0-----

Angående de mer sporadiske undersøkelene i Merkerdistriktet, Mandfjell Grube, Mannseterbakken, Guda og Fossvatnet, henvises til dagbok nr. II.

Kjerringåsen, den 14. aug. 1969

Per Weinli
sign.